

عنوان مقاله:

معماری خاک پناه نمودی از تجلی توان طبیعت جهت کاهش مصرف انرژی های تجدید ناپذیر

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدیه طباطبایی - دانشجوی دکتری تخصصی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر، ایران

شبیم اکبری نامدار - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

عناصرچهارگانه خاک، آب، باد، آتش ابدی اند و در این میان خاک چون گوهر اصیل طبیعت در خدمت معماری بوده و از آن بناهایی زاده گردیده که اصیل ترین و کهن ترین نمونه معماری ایران زمین بوده و مصداق بارز توانمندیهای طبیعت است. حاصل این زایش بناهای خاک پناه اندکه نمودی از معماری پایدار می باشند و نتیجه در هم آمیختگی سکونتگاه های بشر با محیط پیرامون است و از آنجایی که کالبدها محل پرورش نفوس هستند و نفوس انسان نیز در کالبد طبیعی خود رشد یافته، متعالی می شود. طبیعت، رحم پرورش برای انسان است و این سازگاری بین سرشت آدمی و طبیعت بکر دست مایه تهیه این مقاله است. با توجه به اهمیت موضوع انرژی به ویژه در دهه های اخیرمسئله پیش رو پژوهش توجه به بهره وری از توان طبیعت در بناهای خاک پناه و اینکه آیا این گونه بناها در بهینه سازی مصرف انرژی موثر می باشند یا نه نظر به اینکه بناهای خاک پناه در تعامل با طبیعت به سبب برخورداری از پتانسیل های بالقوه خاک همچون ظرفیت حرارتی قابل توجه و زمان تاخیر حرارتی قابل توجه، در مدیریت مصرف انرژی های تجدید ناپذیر و رسیدن به معماری پایدار راهگشا هستند. این پژوهش حاصل مراجعه به مقالات علمی_ پژوهشی و منابع مکتوب کتابخانه ای است که به صورت توصیفی_ تحلیلی به تشریح مسیله تحقیق پرداخته شده است و نتایج حاصل از این تحقیق بیانگر این مطلب است که توانایی های طبیعی خاک به عنوان یکی از عناصر اساسی برگرفته از طبیعت در بهینه سازی مصرف سوخت در این بناها مثمرتر است.

کلمات کلیدی:

خاک، معماری خاک پناه، طبیعت، انرژی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847534>

